

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2022. július 7. *

„Előzetes döntéshozatal – Migráns munkavállalók szociális biztonsága – 987/2009/EK rendelet – A 44. cikk (2) bekezdése – Hatály – Öregségi nyugdíj – Kiszámítás – Gyermekneveléssel töltött, másik tagállamban szerzett időszakok figyelembevétele – EUMSZ 21. cikk – A polgárok szabad mozgása”

A C-576/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2020. november 4-én érkezett, 2020. október 13-i határozatával terjesztett elő a

CC

és

a **Pensionsversicherungsanstalt**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök, J. Passer, F. Biltgen (előadó), N. Wahl és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: N. Emiliou,

hivatalvezető: M. Krausenböck tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2021. november 11-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- CC képviselőjében G. Schönherr Rechtsanwalt,
- a Pensionsversicherungsanstalt képviselőjében A. Ehm, T. Mödtagl Rechtsanwälte és B. Pokorny szakértő,
- az osztrák kormány képviselőjében C. Leeb, A. Posch, J. Schmoll és B. Spiegel, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

- a cseh kormány képviselőjében J. Pavliš, M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviselőjében I. Herranz Elizalde és S. Jiménez García, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében B.-R. Killmann és D. Martin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. február 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 21. cikknek és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 284., 1. o.) 44. cikke (2) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a CC és a Pensionsversicherungsanstalt (nyugdíjbiztosítási intézet, Ausztria) között folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya a CC által más tagállamokban szerzett, gyermekneveléssel töltött időszakoknak az osztrák öregségi nyugdíja összegének a kiszámításakor való figyelembevétele.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 883/2004/EK rendelet

- 3 A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.) célja a nemzeti szociális biztonsági rendszerek összehangolása. E rendeletet a 91. cikke szerint a végrehajtási rendelete, nevezetesen a 987/2009 rendelet hatálybalépésének napjától kell alkalmazni, ez az időpont pedig ezen utóbbi 97. cikke értelmében 2010. május 1.
- 4 A 883/2004 rendelet (1) és (3) preambulumbekkezdése szerint:
„(1) A nemzeti szociális biztonsági rendszerek összehangolására vonatkozó szabályok a személyek szabad mozgásának keretében tartoznak, és hozzá kell járulniuk az életszínvonal és az alkalmazási feltételek javításához.

[...]

- (3) A szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletet [(HL 1971. L 149., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 35. o.)] többször módosították és tették naprakésszé abból a célból, hogy ne csak a közösségi szinten zajló fejleményeket vegye figyelembe – beleértve a Bíróság ítéleteit –, hanem a jogszabályokban nemzeti szinten bekövetkezett változásokat is. Ezek a tényezők szerepet játszottak a közösségi koordinációs szabályok összetetté és terjedelmessé válásában. Ezért fontos e szabályok felváltása, egyben korszerűsítése és egyszerűsítése a személyek szabad mozgására vonatkozó célkitűzés megvalósítása céljából.”
- 5 Az e rendelet 1. cikkének t) pontjában foglalt fogalommeghatározás szerint a „biztosítási idő” az a járulékfizetési időszak, szolgálati [helyesen: foglalkoztatási] idő vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi időszak, amelyet azok a jogszabályok, amelyek szerint az adott időszakot megszerezték vagy az megszerzettnek tekintendő, biztosítási időként határoznak meg vagy ismernek el, valamint más hasonló időszak, amelyet az említett jogszabályok a biztosítási idővel egyenértékűnek tekintenek.
- 6 Az említett rendeletnek „A rendelet személyi hatálya” című 2. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:
- „Ezt a rendeletet a tagállamok állampolgáira, egy tagállamban lakóhellyel rendelkező hontalanokra és menekültekre [helyesen: a tagállamok valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező állampolgáira, a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező hontalanokra és menekültekre] – akik egy vagy több tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak vagy tartoztak –, valamint ezek családtagjaira és túlélő hozzátartozóira kell alkalmazni.”
- 7 Ugyanezen rendeletnek „Az alkalmazandó jogszabályok meghatározása” című II. címe tartalmazza többek között annak „Általános szabályok” című 11. cikkét, amely az (1)–(3) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:
- „(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó személyekre csak egy tagállam jogszabályai alkalmazandóak. E jogszabályokat e cím rendelkezései szerint kell meghatározni.
- (2) E cím alkalmazásában a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységük miatt vagy következtében pénzbeli ellátásokban részesülő személyeket úgy kell tekinteni, mint akik folytatják az említett tevékenységet. Ez nem vonatkozik a rokkantsági, öregségi vagy túlélő hozzátartozói nyugdíjakra, illetve munkahelyi balesetek vagy foglalkozási megbetegedések miatt nyújtott nyugdíjakra vagy határozatlan időtartamú kezelést fedező pénzbeli betegségi ellátásokra.
- (3) A 12–16. cikk rendelkezéseire is figyelemmel:
- a) a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként egy tagállamban tevékenységet folytató személyek az adott tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartoznak;
- b) a köztisztviselők azon tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak, amely tagállam jogszabályainak hatálya alá az őket alkalmazó közigazgatási szerv tartozik;
- c) a 65. cikk értelmében a lakóhely szerinti tagállam jogszabályai alapján munkanélküli-ellátásban részesülő személyek az adott tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartoznak;

- d) egy tagállam fegyveres erőibe szolgálatra vagy polgári szolgálatra behívott vagy újból behívott személyek e tagállam jogszabályainak hatálya alá tartoznak;
- e) az a)–d) pont hatálya alá nem tartozó bármely személyre a lakóhely szerinti tagállam jogszabályai vonatkoznak, e rendelet egyéb olyan rendelkezéseinek sérelme nélkül, amelyek szerint az ilyen személyeknek egy vagy több tagállam jogszabályai alapján ellátásokat biztosítanak.”
- 8 A 883/2004 rendelet átmeneti rendelkezésekről szóló 87. cikkének szövege a következő:

„(1) Ez a rendelet az alkalmazását megelőző időszakra vonatkozóan nem keletkeztet jogot.

(2) E rendelet hatálybalépése előtt egy tagállam jogszabályai szerint szerzett biztosítási, szükség esetén szolgálati, önálló vállalkozóként folytatott tevékenységi vagy tartózkodási időt figyelembe kell venni az e rendelet szerinti ellátásra való jogosultság meghatározásánál.

(3) Az (1) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel, e rendelet szerint jogosultság keletkezik arra az eseményre vonatkozóan is, amely e rendeletnek az érintett tagállamban történő alkalmazását megelőző időszakban következett be.

[...]”

A 987/2009 rendelet

- 9 A 987/2009 rendelet (1) és (14) preambulumbekkezdése értelmében:

„A [883/2004] rendelet korszerűsíti a tagállamok nemzeti szociális biztonsági rendszereinek koordinálására vonatkozó szabályokat, megállapítva a végrehajtáshoz szükséges intézkedéseket és eljárásokat és egyszerűsítve azokat minden érintett szereplő számára. A végrehajtási szabályokat meg kell állapítani.

[...]

(14) Bizonyos egyedi szabályokra és eljárásokra van szükség azon alkalmazandó jogszabályok meghatározása céljából, amelyek figyelembe veszik azokat az időszakokat, amelyeket a biztosított személyek a különböző tagállamokban a gyermeknevelésre fordítottak.”

- 10 E rendeletnek „A gyermekneveléssel töltött időszakok figyelembevétele” című 44. cikke e rendelet IV. fejezetében található, melynek címe „Rokkantsági ellátások, valamint öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjak”. E rendelkezés a következőket írja elő:

„(1) E cikk alkalmazásában a »gyermekneveléssel töltött időszak« bármely olyan időszak, amelyet valamely tagállam nyugellátásra vonatkozó jogszabályai jogosultsági időként ismernek el, vagy amely kimondottan gyermeknevelés miatt nyugdíjkiegészítést biztosít, függetlenül ezen időszakok kiszámításának módszerétől, illetve attól, hogy ezen időszakok a gyermek nevelésének idején halmozódnak-e fel, vagy azok elismerésére visszamenőlegesen kerül sor.

(2) Amennyiben [a 883/2004] rendelet II. címe értelmében illetékes tagállam jogszabályai szerint a gyermeknevelési időszakokat nem veszik számításba, annak a tagállamnak az intézménye [helyesen: azon tagállam intézményének], amelynek jogszabályait a [883/2004] rendelet II. címe

értelmében az érintett személyre alkalmazni kellett, azon az alapon, hogy az munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenységet abban az időpontban, amikor e jogszabályok értelmében a gyermeknevelési időszak beszámítása az érintett gyermek tekintetében megkezdődött, e gyermeknevelési időszakot a saját jogszabályai szerinti gyermeknevelési időszakként kell továbbra is figyelembe vennie, úgy, mintha a gyermeknevelésre saját területén került volna sor.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az érintett személy a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott tevékenysége miatt valamely más tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik vagy kerül.

11 Az említett rendelet „Átmeneti rendelkezések” című 93. cikkének szövege a következő:

„A [987/2009] rendelet hatálya alá tartozó esetekben a [883/2004] rendelet 87. cikkét kell alkalmazni.”

Az osztrák jog

12 Az Allgemeines Pensionsgesetz (általános nyugdíjtörvény, BGB1. I, 142/2004; a továbbiakban: általános nyugdíjtörvény) 4. §-a, amelynek címe „Az öregségi nyugdíjra való jogosultság”, az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A biztosított a 65. életév (általános nyugdíjkorhatár) betöltését követően öregségi nyugdíjra jogosult, ha a határnapig [...] a jelen törvény vagy más szövetségi törvény alapján legalább 180 biztosított hónappal rendelkezik, amelyből legalább 84-et keresőtevékenység alapján szerzett (minimális biztosítási idő).”

13 Az általános nyugdíjtörvény 16. §-ának (3a) bekezdésében azt írja elő, hogy az e törvény 4. §-ának (1) bekezdésében előírt minimális idő teljesítése szempontjából biztosított hónapnak minősülnek a többek között az 1955. szeptember 9-i Allgemeines Sozialversicherungsgesetznek (általános társadalombiztosításról szóló törvény; BGBl. 189/1955) az alapeljárásra alkalmazandó változatának (a továbbiakban: ASVG) a 227a. §-a és a Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz [az iparban és kereskedelemben dolgozó személyek társadalombiztosításáról szóló törvény] 116a. §-a értelmében véve gyermekneveléssel töltött, 2005. január 1. napja előtt megszerzett időszakok.

14 Az általános nyugdíjtörvény 16. §-ának (6) bekezdése azt írja elő, hogy e törvény 4. §-ának (1) bekezdésétől eltérően a nyugdíjjogosultság kezdetét a 60. életévüket 2024. január 1. napja előtt betöltő biztosított nők esetében az ASVG 253. §-ának (1) bekezdése szerint kell megállapítani.

15 Az ASVG-nek a „Biztosítási idő” című 224. §-ának szövege a következő:

„Biztosítási idő alatt a 225. és 226. §-ban meghatározott járulékfizetési időszakokat és a 227., 227a., 228., 228a. és 229. §-ban meghatározott beszámítható időszakokat kell érteni.”

16 Az ASVG 227a. §-ának (1) bekezdése lényegében azt írja elő, hogy a ténylegesen és elsődlegesen gyermekük nevelésével foglalkozó biztosítottak esetében „beszámítható időszakoknak” minősülnek az 1955. december 31. után és 2005. január 1. előtt belföldön megszerzett azon időszakok, amelyeket gyermekneveléssel töltöttek, legfeljebb 48 naptári hónap erejéig, vagy több gyermek esetén legfeljebb 60 naptári hónap erejéig, a gyermek születésétől számítva.

- 17 Az iparban és kereskedelemben dolgozó személyek társadalombiztosításáról szóló törvény 116a. §-a lényegében ugyanazokat a rendelkezéseket tartalmazza, mint az ASVG 227a. §-a.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 18 Az alapeljárás felperese, CC osztrák állampolgár, és 1957-ben született.
- 19 Miután Ausztriában 1986. szeptember 30-ig önálló vállalkozói tevékenységet folytatott, majd az Egyesült Királyságban tanult, az alapeljárás felperese 1987 novemberének elején Belgiumban telepedett le, ahol két gyermeket szült, 1987. december 5-én, illetve 1990. február 23-án. Ezt követően 1991. december 5. és 31. között Magyarországon, 1993. január 1-je és február 8-a között pedig az Egyesült Királyságban tartózkodott.
- 20 1987. december 5. és 1993. február 8. között az alapeljárás felperese a gyermekeit nevelte, és nem volt munkaviszonya, nem szerzett biztosítási időt, és nem is részesült ellátásokban a gyermekei nevelése címén.
- 21 1993. február 8-én visszatért Ausztriába, és ott önálló vállalkozóként keresőtevékenységet folytatott.
- 22 1993 februárja és 1994 februárja között az alapeljárás felperese Ausztriában 13 hónapot gyermeknevelésre fordított, miközben kötelezően biztosított volt, és járulékot fizetett az osztrák szociális biztonsági rendszerben. Ezt követően a nyugdíjba vonulásáig ebben a tagállamban dolgozott és járulékot fizetett.
- 23 2017. október 11-én az alapeljárás felperese öregségi nyugdíj megállapítását kérte az alapeljárás alperesétől, a nyugdíjbiztosítási intézettől.
- 24 Ezen utóbbi a 2017. december 29-i határozatával 2017. november 1-jétől havi 1079,15 euró összegű öregségi nyugdíjra való jogosultságot állapított meg a számára. Ezt az összeget az Ausztriában szerzett 36 biztosítási hónapja alapján számították ki, ideértve az Ausztriában megszerzett, gyermekneveléssel töltött időszakokat is, amelyeket a biztosítási időbe beszámítható időszakoknak tekintettek.
- 25 Az alapeljárás felperese keresetet indított e határozattal szemben az Arbeits- und Sozialgericht Wien (bécsi szociális és munkaügyi bíróság, Ausztria) előtt arra hivatkozva, hogy mivel a Belgiumban és Magyarországon 1987. december 5. és 1991. december 31. között szerzett, gyermekneveléssel töltött időszakok előtt az osztrák szociális biztonsági rendszerben biztosított volt, ezen időszakokat az osztrák öregségi nyugdíj összegének a kiszámítása keretében szintén figyelembe kell venni beszámítható időszakokként, ellenkező esetben megsértik a EUMSZ 21. cikket, amint azt a Bíróság értelmezi.
- 26 Az elsőfokú bíróság elutasította e keresetet azzal az indokkal, hogy az alapeljárás felperese nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a más tagállamokban szerzett, gyermekneveléssel töltött időszakok a 987/2009 rendelet 44. cikke és az ahhoz kapcsolódó osztrák jogszabályok alapján a biztosítási időbe beszámítható időszakoknak minősüljenek.

- 27 Az alapeljárás felperese e határozattal szemben fellebbezést nyújtott be az Oberlandesgericht Wienhez (bécsi regionális felsőbbbíróság, Ausztria), arra hivatkozva, hogy még ha a helyzete nem is felel meg a 987/2009 rendelet 44. cikkében megállapított feltételeknek, a Bíróságnak a többek között a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítéletből (C-522/10, EU:C:2012:475) eredő ítélkezési gyakorlata értelmében az EUMSZ 21. cikk alapján figyelembe kell venni a más tagállamban megszerzett, gyermekneveléssel töltött időszakokat is, mivel az alapeljárás felperese a más tagállamban megszerzett, gyermekneveléssel töltött időszakok előtt és után dolgozott és biztosított volt az osztrák szociális biztonsági rendszerben, ezen időszakok tehát elégséges kapcsolatban álltak az utóbbi rendszerrel.
- 28 E bíróság elutasította a fellebbezést, megerősítve, hogy a jelen ügyben nem teljesülnek a 987/2009 rendelet 44. cikkének alkalmazási feltételei, és mivel e rendelkezés kizárólagos jellegű, az alapeljárás felperese által más tagállamokban szerzett, gyermekneveléssel töltött időszakok nem vehetők figyelembe az EUMSZ 21. cikk alapján. Egyébiránt ugyanezen bíróság megállapította, hogy a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítéletből (C-522/10, EU:C:2012:475) eredő megoldás nem ültethető át a jelen ügyre, mivel ezen utóbbi a 987/2009 rendelet időbeli hatálya alá tartozik, az említett ítélet alapjául szolgáló ügyben azonban nem ez volt a helyzet.
- 29 A kérdést előterjesztő bíróság, az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria), amelyhez az alapeljárás felperese felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, szintén úgy véli, hogy a 883/2004 és a 987/2009 rendelet időbeli hatálya kiterjed a jelen ügyre, és az alapügy felperese által Belgiumban és Magyarországon szerzett, gyermekneveléssel töltött időszakoknak a nyugdíjbiztosítási intézet általi figyelembevételére vonatkozóan az utóbbi rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételek nem teljesülnek, mivel abban az időpontban, amikor az első gyermekneveléssel töltött időszak megkezdődött, azaz 1987 decemberében az alapügy felperese nem gyakorolt Ausztriában munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet.
- 30 A kérdést előterjesztő bíróság nem zárja ki, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikkét lehet úgy értelmezni, hogy az kizárólagos jelleggel alkalmazandó, és így az említett időszakok figyelembevétele az EUMSZ 21. cikk alapján sem lehetséges.
- 31 E bíróság ugyanakkor rámutat arra, hogy az alapügy tényállása hasonló a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítélet (C-522/10, EU:C:2012:475) alapjául szolgáló tényálláshoz, és az a körülmény, hogy az alapeljárás felperese kizárólag Ausztriában dolgozott és szerzett biztosítási időket, az ezen ítéleten alapuló ítélkezési gyakorlat szerint bizonyíthatja, hogy kellően szoros kapcsolat áll fenn az osztrák szociális biztonsági rendszerrel.
- 32 A kérdést előterjesztő bíróság ezért úgy véli, hogy a 1408/71 rendelet keretében, amely abban az időszakban volt hatályos, amikor az alapeljárás felperese Belgiumban és Magyarországon gyermeknevelési időszakokat szerzett, ezen időszakokat a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 21. cikk értelmében figyelembe kellett volna venni az osztrák öregségi nyugdíjának kiszámításakor. Így az alapeljárás felperesének helyzete a 987/2009 rendelet 44. cikkének hatálybalépését követően kedvezőtlenebbé vált.
- 33 Másodlagosan a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy azok a tagállamok, amelyekben az alapeljárás felperese a gyermeknevelési időszakait megszerezte, főszabály szerint előírják az ilyen időszakok figyelembevételét. Ebben az összefüggésben e bíróság arra keresi a választ, hogy abban az esetben, ha a 987/2009 rendelet 44. cikke alkalmazandó a jelen ügyben, az e cikk (2) bekezdésében említett körülményt, nevezetesen azt, hogy „a [883/2004] rendelet II. címe értelmében illetékes tagállam jogszabályai szerint a gyermeknevelési időszakokat nem veszik

számításba”, úgy kell-e értelmezni, hogy az arra a helyzetre vonatkozik, ha e tagállam szabályozása általánosságban nem írja elő a gyermeknevelési időszakoknak az érintett személy öregségi nyugdíjának a kiszámításához való figyelembevételét, vagy inkább arra a helyzetre, ha az ilyen figyelembevétel elő van írva, de e személy a konkrét helyzete miatt arra nem hivatkozhat.

- 34 E körülmények között az Oberster Gerichtshof (legfelsőbb bíróság, Ausztria) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [987/2009 rendelet] 44. cikkének (2) bekezdését, hogy azzal már azért is ellentétes, hogy az öregségi nyugdíj nyújtása szempontjából illetékes tagállam, amelynek jogszabályi rendelkezései alapján a nyugdíj igénylője a más tagállamokban töltött gyermeknevelési időszakok kivételével egész pályafutása során munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként folytatott keresőtevékenységet, az említett gyermeknevelési időszakokat számításba vegye, mert a szóban forgó nyugdíjigénylő személy az érintett gyermekkel kapcsolatos gyermeknevelési időszak figyelembevételének az említett tagállam jogszabályi rendelkezései szerinti kezdetekor sem munkavállalóként, sem önálló vállalkozóként nem folytatott keresőtevékenységet?

Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

2) Úgy kell-e értelmezni a [987/2009] rendelet 44. cikke (2) bekezdése első mondatának első félmondatát, hogy a [883/2004 rendelet] II. címe szerint illetékes tagállam a gyermeknevelési időszakokat a saját jogszabályai alapján általában nem veszi számításba, vagy úgy, hogy csak valamely konkrét ügyben nem veszi számításba?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 35 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködés keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ebből a szempontból adott esetben a Bíróságnak át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. A Bíróság feladata ugyanis az uniós jog minden olyan rendelkezésének értelmezése, amelyre a nemzeti bíróságoknak az eléjük terjesztett jogviták eldöntése érdekében szükségük van, még akkor is, ha e bíróságok az általuk feltett kérdésekben nem jelölik meg kifejezetten ezeket a rendelkezéseket (2021. július 8-i Staatsanwaltschaft Köln és Bundesamt für Güterverkehr ítélet, C-937/19, EU:C:2021:555, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 Következésképpen, még ha a kérdést előterjesztő bíróság ténylegesen a 987/2009 rendelet 44. cikke (2) bekezdésének értelmezésére korlátozta is kérdését, e körülmény nem képezi akadályát annak, hogy a Bíróság a kérdést előterjesztő bíróság részére valamennyi értelmezési szempontot megadjon, amely az uniós jognak az előtte folyamatban lévő ügy elbírálásához hasznos lehet, függetlenül attól, hogy e bíróság a kérdései megfogalmazásában utalt-e azokra, vagy sem. E tekintetben a Bíróságnak kell a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információk összessége, és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló határozat indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára

figyelemmel szükséges (lásd analógia útján: 2021. július 8-i Staatsanwaltschaft Köln és Bundesamt für Güterverkehr ítélet, C-937/19, EU:C:2021:555, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 37 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből az következik, hogy az alapjogvita arra a kérdésre vonatkozik, hogy az Osztrák Köztársaságnak az öregségi nyugdíj nyújtásakor figyelembe kell-e vennie az alapeljárás felperese által más tagállamokban szerzett gyermeknevelési időszakokat. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanis kifejti, hogy az ilyen figyelembevétel a 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdése értelmében kizárt, mivel e rendelkezés megköveteli, hogy az érdekelt az érintett tagállamban munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként tevékenységet folytasson „abban az időpontban, amikor [e tagállam jogszabályai] értelmében a gyermekneveléssel töltött időszak beszámítása az érintett gyermek tekintetében megkezdődött”, és ezt az időpontot az említett tagállam azon nemzeti rendelkezései határozzák meg, amelyek a gyermeknevelési időszakok figyelembevételét szabályozzák. Márpedig, még ha az alapeljárás felperese a pályafutása során kizárólag Ausztriában dolgozott is munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként, és csupán e tagállam szociális biztonsági rendszerében fizetett is járulékot, megállapított, hogy a releváns időpontokban, amelyek az osztrák jogszabályok szerint 1988. január 1. és 1990. március 1., e felperes Ausztriában nem végzett munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet. E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy abban az esetben, ha a 44. cikket úgy kell értelmezni, hogy az nem kizárólagos jellegű, az Osztrák Köztársaság a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítéletből (C-522/10, EU:C:2012:475) eredő ítélkezési gyakorlat szerint – amely ítélet alapjául szolgáló ügy tényállása e bíróság álláspontja szerint hasonló az alapügy tényállásához – köteles-e ezen időszakokat figyelembe venni az EUMSZ 21. cikk alapján.
- 38 Az első kérdést tehát úgy kell érteni, mint amely lényegében arra irányul, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy amennyiben az érintett személy nem teljesíti a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység gyakorlására vonatkozó feltételt, amelyet e rendelkezés ahhoz ír elő, hogy az öregségi nyugdíj nyújtása keretében az e nyugdíjat folyósító tagállam figyelembe vehesse a más tagállamokban szerzett gyermeknevelési időszakokat, e tagállamnak mégis figyelembe kell vennie ezen időszakokat az EUMSZ 21. cikk alapján.
- 39 E tekintetben először is azt kell megvizsgálni, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikke kizárólagos jelleggel szabályozza-e a különböző tagállamokban szerzett gyermeknevelési időszakok figyelembevételét. Igenlő válasz esetén ugyanis az ilyen időszakokat kizárólag e rendelkezés alapján lehet figyelembe venni, így az EUMSZ 21. cikk nem alkalmazandó. Ezzel szemben, ha a 987/2009 rendelet 44. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem alkalmazható kizárólagos jelleggel, nem zárható ki eleve, hogy a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítéletből (C-522/10, EU:C:2012:475) eredő ítélkezési gyakorlat, amely azt követeli meg, hogy a tagállamoknak az EUMSZ 21. cikk alapján figyelembe kell venniük az érintett személy által más tagállamokban szerzett gyermeknevelési időszakokat, átváltható az olyan helyzetre, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely az említett ítélet alapjául szolgáló ügytől eltérően a 987/2009 rendelet időbeli hatálya alá tartozik, de amelyben az érintett személy nem felel meg az e rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében fogalt, munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység végzésére vonatkozó feltételnek.

- 40 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem a kontextusát, valamint annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi, és e rendelkezés értelmezése szempontjából annak keletkezése is releváns információkra utalhat (2019. május 8-i *Inspecteur van de Belastingdienst* ítélet, C-631/17, EU:C:2019:381, 29. pont).
- 41 A jelen ügyben a 987/2009 rendelet 44. cikkének szövege nem utal kifejezetten arra, hogy e rendelkezés kizárólagos jelleggel szabályozza-e a különböző tagállamokban szerzett gyermeknevelési időszakok figyelembevételét. Meg kell azonban állapítani, hogy az e cikk (2) bekezdésében előírt szabály, amely szerint az érdekelt azon tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, amelyik a 883/2004 rendelet II. címe értelmében illetékes volt azáltal, hogy az érdekelt e tagállamban végzett munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet abban az időpontban, amikor a gyermeknevelési időszak e jogszabályok alapján való figyelembevétele megkezdődött, a Bíróság 2000. november 23-i *Elsen* ítéletén (C-135/99, EU:C:2000:647) és 2002. február 7-i *Kauer* ítéletén (C-28/00, EU:C:2002:82) alapuló ítélkezési gyakorlatnak a kodifikációját képezi, amint arra az Európai Bizottság is hivatkozott.
- 42 Ugyanis, bár az uniós jogalkotó nem vette át kifejezetten az ezen ítéletekben megállapított, arra vonatkozó tesztet, hogy „szoros kapcsolatnak” vagy „elégészes kapcsolatnak” kell fennállnia egyrészt azon biztosítási idők között, amelyeket az azon tagállamban végzett keresőtevékenység miatt szereztek meg, amelynek terhére az érintett személy öregségi nyugdíjat kérelmez, és másrészt azon gyermeknevelési időszakok között, amelyeket e személy egy másik tagállamban szerzett, ez nem változtat azon, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdésében megállapított szabálynak az ezen ítéletek alapjául szolgáló ügyek által érintett személyekre való alkalmazása a Bíróság által ezen ítéletekben megállapított eredményhez vezet. Amint az ugyanis lényegében a 2000. november 23-i *Elsen* ítélet (C-135/99, EU:C:2000:647) 25–28. pontjából és a 2002. február 7-i *Kauer* ítélet (C-28/00, EU:C:2002:82) 31–33. pontjából következik, a Bíróság azt állapította meg, hogy az a körülmény, hogy e személyek, akik kizárólag az öregségi nyugdíjukat folyósító tagállamban dolgoztak, a gyermekük születésének időpontjában e tagállam területén végeztek munkavállalói tevékenységet, lehetővé tette az ilyen szoros vagy elégészes kapcsolat fennállásának a megállapítását, és így az említett tagállam jogszabályai voltak alkalmazandóak a más tagállamban szerzett gyermeknevelési időszakoknak az ilyen nyugdíj nyújtása keretében történő figyelembevételére.
- 43 Hozzá kell tenni, hogy mivel a 987/2009 rendelet 44. cikke hatálybalépésének időpontjában a Bíróság még nem hozta meg a 2012. július 19-i *Reichel-Albert* ítéletet (C-522/10, EU:C:2012:475), az ezen ítéletből eredő tanulságokat nem lehetett figyelembe venni e rendelet elfogadása során azok esetleges kodifikációja céljából.
- 44 Ebből az következik, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikkét a szövegére tekintettel úgy kell értelmezni, hogy az nem szabályozza kizárólagos módon a gyermeknevelési időszakok figyelembevételét.
- 45 Ezt az értelmezést támasztja alá az a kontextus is, amelybe e rendelkezés illeszkedik.
- 46 Meg kell ugyanis állapítani, hogy tekintettel a 987/2009 rendelet azon címére és fejezetére, amelybe e rendelet 44. cikke tartozik, nevezetesen a III. címre, amelynek címe „Az ellátások egyes csoportjaira vonatkozó különleges rendelkezések” a IV. fejezetre, amely a „[r]okkantsági ellátások[ra], valamint öregségi és túlélő hozzátartozói nyugdíjak[ra]” vonatkozik, e rendelkezés a nyugdíjak körébe tartozó ellátásokra alkalmazandó, olyan különös rendelkezésnek minősül, amely

elősegíti a gyermeknevelési időszakok ezen ellátások kiszámítása céljából történő figyelembevételét. Ennek érdekében e rendelkezés arra az esetre, ha a 883/2004 rendelet II. címe alapján illetékes tagállam jogszabályai nem veszik figyelembe az említett időszakokat, bevezeti azon tagállamnak a – csupán másodlagos – illetékességét, amely az általános szabályok értelmében nem illetékes, de amely korábban az volt amiatt, hogy az érintett személy e tagállamban munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként tevékenységet folytatott abban az időpontban, amikor e tagállam jogszabályai szerint az említett időszakok figyelembevétele megkezdődhetett.

- 47 Következésképpen a 987/2009 rendelet 44. cikke olyan kiegészítő szabályt vezet be, amely alapján növelhető annak valószínűsége, hogy az érintett személyek által megszerzett gyermeknevelési időszakokat teljes egészében figyelembe vegyék, és ezáltal a lehető legnagyobb mértékben elkerülhető ennek elmaradása. E rendelkezést tehát nem lehet úgy értelmezni, hogy az kizárólagos jellegű.
- 48 Azon szabályozás célkitűzéseit illetően, amelynek a 987/2009 rendelet 44. cikke a részét képezi, emlékeztetni kell arra, hogy amint az a 883/2004 rendelet (3) preambulumbekzdéséből, illetve a 987/2009 rendelet (1) preambulumbekzdéséből kitűnik, a 883/2004 rendelet célja az 1408/71 rendeletben előírt, a nemzeti szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó szabályok felváltása e szabályoknak a személyek szabad mozgására vonatkozó célkitűzés megvalósítása érdekében való korszerűsítése és egyszerűsítése útján, a 987/2009 rendelet célja pedig a részletes végrehajtási szabályok meghatározása. A 883/2004 rendelet (1) preambulumbekzdése ezenkívül megállapítja, hogy a nemzeti szociális biztonsági rendszerek koordinálására vonatkozó olyan szabályok, mint amelyeket ezen utóbbi rendelet és a 987/2009 rendelet előír, valamint korábban az 1408/71 rendelet előírt, a személyek szabad mozgásának keretébe tartoznak.
- 49 E tekintetben a 883/2004 rendelet hatálybalépése óta fennálló állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy egyrészt, bár európai uniós szintű harmonizáció hiányában a tagállamok megőrzik a szociális biztonsági rendszereik kialakítására és e kontextusban többek között az ellátásokra való jogosultságot keletkeztető feltételek meghatározására vonatkozó hatáskörüket, ezen államoknak e hatáskör gyakorlása során tiszteletben kell tartaniuk az uniós jogot, és különösen az EUM-Szerződésnek a tagállamok területén való szabad mozgás és tartózkodás minden uniós polgár számára elismert szabadságára vonatkozó rendelkezéseit (lásd ebben az értelemben: 2019. március 14-i Vester ítélet, C-134/18, EU:C:2019:212, 29–31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 Másrészt ha a migráns munkavállalók a szabad mozgáshoz való jog gyakorlása miatt elveszítenék a valamely tagállam jogszabályaiban számukra biztosított szociális biztonsági előnyöket, az ilyen következmény visszatartaná e munkavállalókat attól, hogy éljenek a szabad mozgáshoz való jogukkal, és így e szabadság érvényesülésének gátját jelentené (lásd ebben az értelemben: 2019. március 14-i Vester ítélet, C-134/18, EU:C:2019:212, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Következésképpen a szabad mozgásra vonatkozó, az EUMSZ 21. cikkben előírt elv tiszteletben tartásának a biztosítására irányuló célkitűzés a 883/2004 és a 987/2009 rendelet keretében is érvényesül.
- 52 Márpedig meg kell állapítani, hogy az az értelmezés, amely szerint a 987/2009 rendelet 44. cikke a különböző tagállamokban szerzett gyermeknevelési időszakok figyelembevételét kizárólagos módon szabályozza, ahhoz vezetne, hogy ha valamely személy az alapügy felpereséhez hasonlóan

- kizárólag az öregségi nyugdíját folyósító tagállamban dolgozott és fizetett járulékot azt megelőzően és azt követően, hogy a lakóhelyét más tagállamba helyezte át, ahol a gyermekei nevelésével foglalkozott, az előbbi, nyugdíját folyósító tagállam megtagadhatná, hogy ezen nyugdíj nyújtása keretében figyelembe vegye az e személy által e más tagállamban megszerzett gyermeknevelési időszakokat, és így e személynek hátrányt okozna pusztán amiatt, hogy gyakorolta a szabad mozgáshoz való jogát.
- 53 Az ilyen értelmezés tehát ellentétes lenne a 987/2009 rendelet által követett célokkal, különösen a szabad mozgás elve tiszteletben tartásának a biztosítására irányuló céllal, és így veszélyeztetné e rendelet 44. cikkének hatékony érvényesülését.
- 54 Ebben az összefüggésben elegendő emlékeztetni arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint, ha valamely uniós jogi rendelkezést többféleképpen lehet értelmezni, azt az értelmezést kell előnyben részesíteni, amely alkalmas ezen jogi aktus hatékony érvényesülésének a biztosítására (2010. október 7-i Lassal ítélet, C-162/09, EU:C:2010:592, 51. pont).
- 55 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikkét a szövegére, a háttérrel képező kontextusra és azon szabályozás céljaira tekintettel, amelynek az részét képezi, úgy kell értelmezni, hogy az nem szabályozza kizárólagosan az ugyanazon személy által különböző tagállamokban teljesített gyermeknevelési időszakok figyelembevételét.
- 56 Másodszor meg kell vizsgálni, hogy a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítéleten (C-522/10, EU:C:2012:475) alapuló ítélkezési gyakorlat alkalmazható-e az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló, olyan helyzetre, amelyben bár a 987/2009 rendelet *rationae temporis* alkalmazandó, az érintett személy nem felel meg a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként végzett tevékenység gyakorlására vonatkozó feltételnek, amelyet e rendelet 44. cikkének (2) bekezdése ahhoz ír elő, hogy az öregségi nyugdíj nyújtása keretében az e nyugdíjat folyósító tagállam figyelembe vehesse az e személy által más tagállamokban szerzett gyermeknevelési időszakokat. Az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben az érintett személy a gyermekei születésének időpontjában már nem dolgozott az öregségi nyugdíját folyósító tagállamban, és a lakóhelyét ideiglenesen egy másik tagállam területére helyezte át, ahol gyermekei nevelésével foglalkozott, és nem végzett munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet. E személy ezt követően a családjával együtt visszatért az első tagállamba, ahol ismét kereső tevékenységet folytatott.
- 57 A 2012. július 19-i Reichel-Albert ítéletben (C-522/10, EU:C:2012:475) a Bíróság először is a 24–29. pontban megállapította, hogy az ilyen helyzetre a 987/2009 rendelet időbeli hatálya nem terjed ki, és úgy ítélte meg, hogy e körülmények között főszabály szerint az 1408/71 rendeletben előírt szabályokat kell alkalmazni.
- 58 Ezenfelül, miután ezen ítélet 30. pontjában rámutatott arra, hogy az 1408/71 rendelet nem állapít meg a 987/2009 rendelet 44. cikkével összehasonlítható, a másik tagállamokban teljesített gyermeknevelési időszakok figyelembevételére alkalmazandó különös szabályt, a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett kérdéseket úgy kell értelmezni, mint amelyek annak megállapítására irányulnak, hogy az ezen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben az EUMSZ 21. cikk értelmezhető-e úgy, hogy az érintett személy öregségi nyugdíját folyósító tagállam illetékes intézményét arra kötelezi, hogy az ilyen nyugdíj nyújtása keretében vegye figyelembe az e személy által más tagállamban teljesített gyermeknevelési időszakokat. Az említett ítélet 31. pontjában a Bíróság megállapította, hogy e kérdés megválaszolása érdekében egyrészt azt kell meghatározni, hogy melyik tagállam illetékes arra, hogy az érintett személy által más tagállamban teljesített gyermeknevelési időszakokat a szorosabb értelemben vett biztosítási

időbe beszámítható időként határozza meg vagy ilyenként vegye figyelembe, és másrészt abban az esetben, ha az öregségi nyugdíjat folyósító tagállam kerül kijelölésre, értékelni kell, hogy a gyermekneveléssel töltött időszakok figyelembevételének az e jogszabályok szerinti szabályai megfelelnek-e az EUMSZ 21. cikknek.

- 59 A Bíróság így módon egyrészt a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítélet (C-522/10, EU:C:2012:475) 35. és 36. pontjában megállapította, hogy amennyiben valamely személy kizárólag egyetlen tagállamban végzett munkát és fizetett járulékot azt megelőzően és azt követően, hogy a lakóhelyét egy más tagállamba helyezte át, amelyben soha nem dolgozott, és nem fizetett járulékot, elégséges kapcsolat fennállását kell megállapítani e gyermeknevelési időszakok és a valamely keresőtevékenységnek az előbbi tagállamban való gyakorlása folytán szerzett biztosítási idő között, így az említett személy gyermeknevelési időszakainak az öregségi nyugdíj nyújtása keretében történő figyelembevételét és elismerését illetően ezen első tagállam jogszabályai alkalmazandóak.
- 60 Másrészt a Bíróság az ebben az ügyben alkalmazandó jogszabálynak az EUMSZ 21. cikkel való összeegyeztethetőségét illetően ezen ítélet 38–40. pontjában emlékeztetett arra, hogy bár a tagállamok továbbra is megtartják szociális biztonsági rendszereik kialakítására vonatkozó hatáskörüket, ennek gyakorlása során kötelesek tiszteletben tartani az uniós jogot, és többek között az EUM-Szerződés azon rendelkezéseit, amelyek a polgároknak a szabad mozgáshoz való, az EUMSZ 21. cikkben biztosított jogára vonatkoznak. Ezenkívül a Bíróság rámutatott arra, hogy az említett ítélet alapjául szolgáló ügy tárgyát képezőhöz hasonló helyzetben a nemzeti rendelkezések azt eredményezik, hogy az érintett személy, mivel a gyermeknevelési időszakok során vagy közvetlenül a gyermekei születése előtt nem szerzett munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység címén kötelező járulékfizetési időszakokat, elvesztette a jogot a gyermeknevelési időszakainak az öregségi nyugdíja összegének a megállapítása tekintetében való figyelembevételéhez pusztán amiatt, hogy a lakóhelyét ideiglenesen más tagállamba helyezte át, még ha nem is gyakorolt munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet e más tagállamban.
- 61 Végül a Bíróság ugyanezen ítélet 41–45. pontjában megállapította, hogy ilyen körülmények között az ilyen személy az állampolgársága szerinti tagállamban kedvezőtlenebb bánásmódban részesül annál, mint amelyben akkor részesülne, ha nem vette volna igénybe az EUM-Szerződés által a személyek mozgása területén biztosított lehetőségeket. Az olyan nemzeti szabályozás, amely egyes állampolgárait hátrányos helyzetbe hozza pusztán amiatt, hogy éltek a más tagállamban való szabad mozgás és tartózkodás jogával, következésképpen egyenlőtlen bánásmódot eredményez, amely ellentétes azokkal az elvekkel, amelyek az uniós polgár jogállásának az alapjául szolgálnak a szabad mozgáshoz való jogának gyakorlása során. A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy ilyen helyzetben egyrészt az illetékes tagállam területén kívül szerzett gyermeknevelési időszakok figyelembevételének az ezen utóbbi tagállam jogszabályai általi kizárása ellentétes az EUMSZ 21. cikkel, és másrészt az uniós jog ezen rendelkezése arra kötelezi az e tagállam öregségi nyugdíj folyósítására illetékes intézményét, hogy az említett nyugdíj összegének a kiszámításához vegye figyelembe az érintett személy által a másik tagállamban szerzett gyermeknevelési időszakokat.
- 62 Meg kell állapítani, hogy mivel, amint az a jelen ítélet 55. pontjából a következik, a 987/2009 rendelet 44. cikke a külföldön teljesített gyermeknevelési időszakok figyelembevételét nem szabályozza kizárólagos módon, és amint az a jelen ítélet 51. pontjából kitűnik, a szabad mozgásnak az EUMSZ 21. cikkben rögzített elve tiszteletben tartásának a biztosítására irányuló cél a 883/2004 rendelet és a 987/2009 rendelet keretében is fennáll, a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítélet (C-522/10, EU:C:2012:475) tanulságai az olyan helyzetre is vonatkoznak, mint amely az

alapügy tárgyát képezi, amelyben a 987/2009 rendelet *rationae temporis* alkalmazandó, de amelyben az érintett személy nem felel meg a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység végzésére vonatkozó feltételnek, amelyet e rendelet 44. cikkének (2) bekezdése ír elő ahhoz, hogy az öregségi nyugdíj nyújtásához az e nyugdíjat folyósító tagállam figyelembe vehesse az e személy által más tagállamokban szerzett gyermeknevelési időszakokat.

- 63 Ezenfelül, amint az a jelen ítélet 22–25. pontjából következik, az alapügy tényállása hasonló a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítélet (C-522/10, EU:C:2012:475) alapjául szolgáló ügynek a jelen ítélet 56. pontjában felidézett tényállásához, mivel egyrészt a jelen ügyben az alapeljárás felperese kizárólag az öregségi nyugdíjat folyósító tagállamban – nevezetesen Ausztriában – dolgozott és fizetett járulékot mind azt megelőzően, mind azt követően, hogy Magyarországra, majd Belgiumba költözött, ahol a gyermekei nevelésével foglalkozott, és másrészt Ausztriában nem végzett munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet abban az időpontban, amely releváns a gyermeknevelési időszakainak az e tagállamban nyújtott öregségi nyugdíjhoz való figyelembevétel szempontjából. Így a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítélet (C-522/10, EU:C:2012:475) tárgyát képező helyzethez hasonlóan elegendő kapcsolat áll fenn az alapeljárás felperese által külföldön szerzett gyermeknevelési időszakok és az Ausztriában keresőtevékenység folytatása alapján szerzett biztosítási idő között. Következésképpen meg kell állapítani, hogy e tagállam jogszabályait kell alkalmazni ezen időszakoknak az öregségi nyugdíjnak az említett tagállam általi nyújtása keretében való figyelembevételére és elismerésére.
- 64 Az sem vitatott, hogy ha az alapeljárás felperese nem hagyta volna el Ausztriát, a gyermeknevelési időszakait figyelembe vették volna az osztrák öregségi nyugdíjának a kiszámításakor. Következésképpen nem kétséges, hogy – a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítélet (C-522/10, EU:C:2012:475) alapjául szolgáló ügyben érintett személyhez hasonlóan – az alapeljárás felperese kizárólag azért kerül hátrányos helyzetbe, mert élt a szabad mozgáshoz való jogával, ami ellentétes az EUMSZ 21. cikkel.
- 65 Ebből az következik, hogy az olyan helyzetben, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelyben az érintett személy kizárólag az öregségi nyugdíjat folyósító tagállamban dolgozott és fizetett járulékot mind azt megelőzően, mind azt követően, hogy a lakóhelyét más tagállamokba helyezte át, amelyekben gyermeknevelési időszakokat szerzett, e tagállam az öregségi nyugdíj nyújtásához a 2012. július 19-i Reichel-Albert ítéletből (C-522/10, EU:C:2012:475) eredő ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 21. alapján köteles figyelembe venni az említett időszakokat.
- 66 A fenti megfontolásokra tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az érintett személy nem felel meg a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység gyakorlására vonatkozó feltételnek, amelyet e rendelkezés ahhoz ír elő, hogy az öregségi nyugdíj nyújtása keretében az e nyugdíjat folyósító tagállam figyelembe vehesse az e személy által más tagállamokban megszerzett gyermeknevelési időszakokat, e tagállam köteles figyelembe venni ezen időszakokat az EUMSZ 21. cikk alapján abban az esetben, ha e személy kizárólag az említett tagállamban dolgozott és fizetett járulékokat mind azt megelőzően, mind azt követően, hogy a lakóhelyét azon más tagállamba helyezte át, ahol az említett időszakokat teljesítette.

A második kérdésről

- 67 Mivel e kérdés kizárólag abban az esetben merülne fel, ha a Bíróság azt állapítaná meg, hogy a 987/2009 rendelet 44. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló helyzetre, és a jelen esetben e rendelkezés alkalmazásának a feltételei nem teljesülnek, azt nem kell megválaszolni.

A költségekről

- 68 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 44. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy amennyiben az érintett személy nem felel meg a munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenység gyakorlására vonatkozó feltételnek, amelyet e rendelkezés ahhoz ír elő, hogy az öregségi nyugdíj nyújtása keretében az e nyugdíjat folyósító tagállam figyelembe vehesse az e személy által más tagállamokban megszerzett gyermeknevelési időszakokat, e tagállam köteles figyelembe venni ezen időszakokat az EUMSZ 21. cikk alapján abban az esetben, ha e személy kizárólag az említett tagállamban dolgozott és fizetett járulékokat mind azt megelőzően, mind azt követően, hogy a lakóhelyét azon más tagállamba helyezte át, ahol az említett időszakokat teljesítette.

Aláírások